

Man har endelig drøftet Spørgsmaalet om Repræsentation for Invaliderne, og Flertallet mener, at der i de forskellige Invalideorganisationer er og maa være samlet en Erfaring og et Kendskab til Invalidebeskæftigelsesspørgsmaalet, som vil kunne være af betydelig Værdi for Raadet, og som man derfor bør tilsikre dette. Den Sagkundskab og Støtte, som gennem de nævnte Organisationer kan tilføres Raadet, er af tilsvarende Art som ved den ovenfor omtalte Repræsentation for Arbejdsgiver- og Arbejderinteresser, og man maa da, med lignende Begrundelse som foran anført, mene, at en Repræsentation for Invalideorganisationerne bør knyttes til Raadet paa samme Maade som Repræsentationen for Arbejdsgiverne og Arbejderne. For at opretholde et vist rimeligt Forhold mellem de forskellige Repræsentationer maa man derhos mene, at Repræsentationen for Invaliderne — saavel som Repræsentationen for Arbejdsgiverne og Arbejderne samt for Statsadministrationen — ikke bør bestaa af mere end en enkelt Repræsentant, idet man maa anse det for muligt, at de forskellige Invalideorganisationer vil kunne samles om en enkelt Person.

Flertallet stiller herefter Forslag om, at den omtalte Repræsentation knyttes til Raadet i Stillinger med en særlig Betegnelse, og man foreslaar i saa Henseende Betegnelsen Tilforordnede, en Betegnelse som i Forvejen benyttes ved Raadet, jfr. Invalideforsikringslovens § 12, 3. Stk. og Folkeforsikringsforslagets § 45, Stk. 3. Med Hensyn til den nærmere Udarbejdelse af det stillede Forslag henvises til Afsnit VIII nedenfor.

2. *Forskellige »tekniske« Konsulenter.*

Raadet har i saa Henseende nu dels en Stab af Speciallæger, dels en polyteknisk Konsulent. Denne sidste har til Opgave at undersøge forskellige Industrigrene med Hensyn paa dersteds forekommende Beskæftigelsesmuligheder for Invalidere, at medvirke til Udnyttelse af saadanne Muligheder og at afgive Responsa om den enkelte Invalids Chancer for at gøre sig gældende ved et bestemt Arbejde, d. v. s. hvilke Krav dette stiller, og om de tekniske Hjælpemidler m. v., der eventuelt er nødvendige til Gennemførelse af et nærmere angivet Arbejde. De nævnte Konsulenter, saavel de lægelige som den polytekniske, har alle deres Hovedbeskæftigelse udenfor Raadet, og det er netop saadan Hovedbeskæftigelse andetsteds, de derved indvundne Erfaringer, den dertil hørende Specialviden, de ved Hovedbeskæftigelsen knyttede Forbindelser til forskellig Side m. v., som betinger de paagældendes Nytte for Raadet. For deres Arbejde ved dette oppebærer de et aarligt Vederlag (Honorar) i Forhold til den Brug, som Raadet gør af deres Arbejdskraft.

Under det nye System maa Raadet forventes at ville faa Brug for endnu nogen speciel Viden og Erfaring paa Erhvervslivets Omraader. Man kan saaledes tænke sig Muligheden af, at Raadet vil faa Brug for en i Handelsvirksomhed kyndig Konsulent, men man skal iøvrigt afholde sig fra at stille nærmere Forslag angaaende Konsulentsystemets Udvidelse i Fremtiden, idet man mener, at denne Udvidelse maa ske efterhaanden, som Arbejdet vokser, og Savnet af Specialviden maatte gøre sig gældende. Man mener saaledes, at den nærmere Bestemmelse angaaende Konsulentsystemets Udvidelse bør træffes af Ministeren efter Indstilling fra Raadet.

3. *Rejsende Medarbejdere.*

Raadet benytter allerede nu saadanne Medarbejdere, jfr. herved Bestemmelsen i Invalideforsikringsloven af 16. Juli 1927, § 18, 4. Stk., hvorefter Raadet er bemyndiget til at udsende een eller flere sagkyndige til at udøve Kontrol paa Stedet med Hensyn til Invalidere og deres Erhvervsevne. De paagældende benyttes tillige nu til forskellige Under-